

Melanes

Mäng ja elu.

G. Pihlaka kirjastus, Tallinnas.

60

A 5

Mäng ja elu

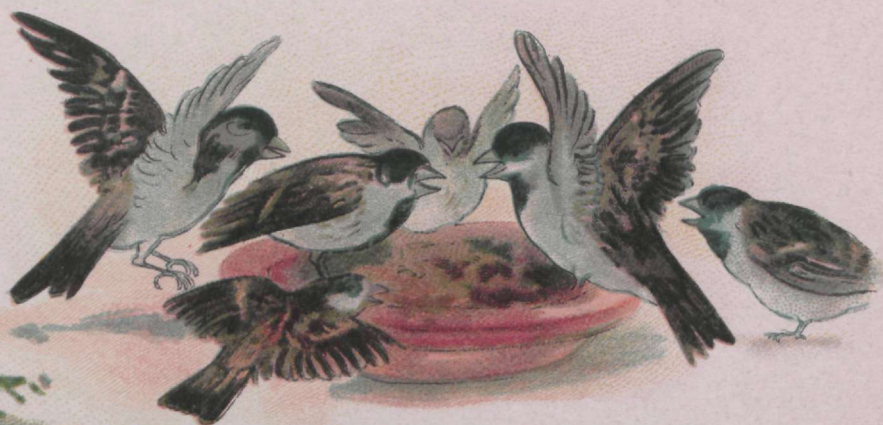

:: G. Pihlaka kirjastus, Tallinnas ::
Trükitud J. Steinkampi juures Düisburis

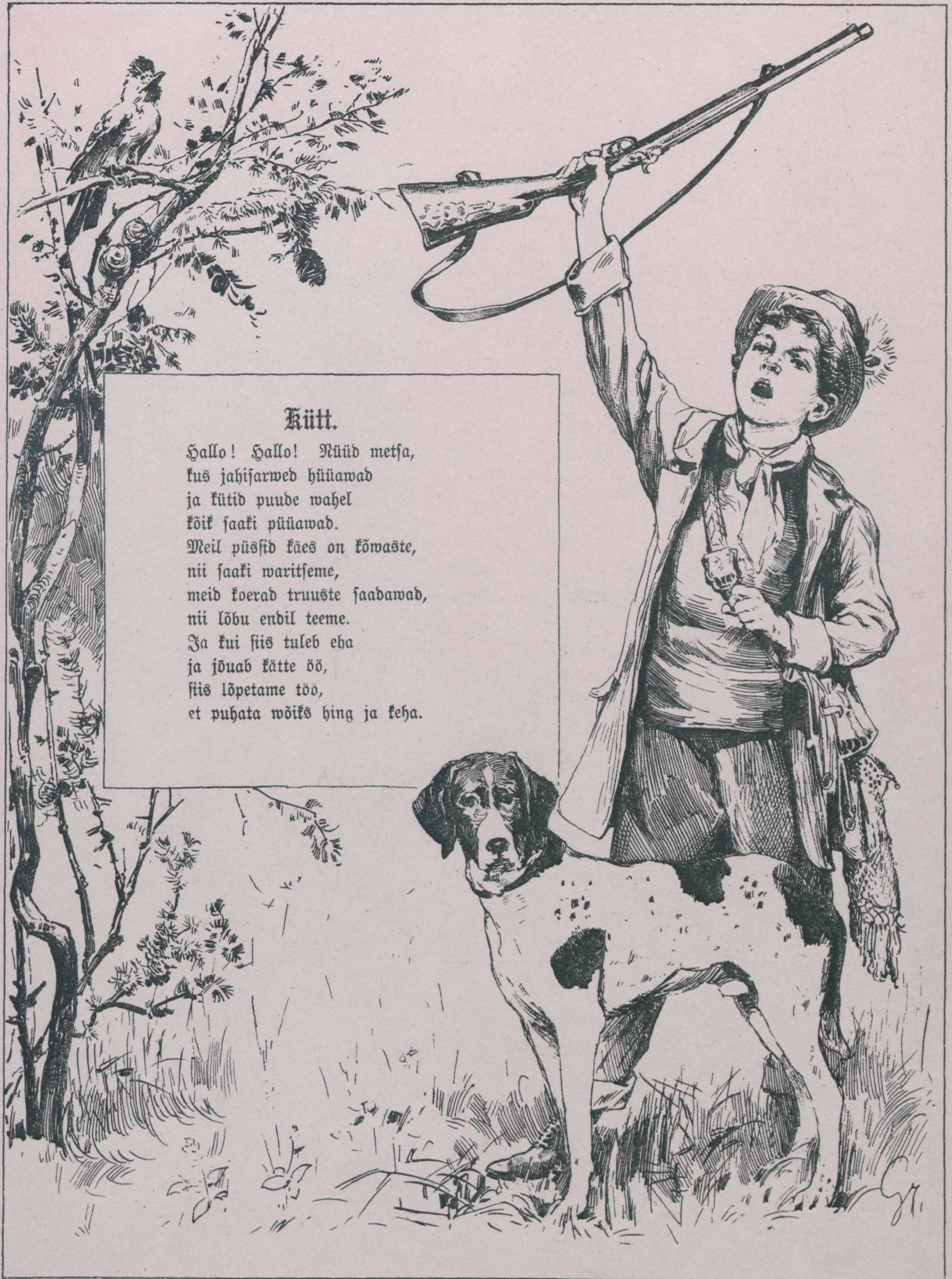
ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

76906

Kui kord lahkelt lehekuul
lilled mullast ärkavad;
kui on laulud linnu-
suul, taimed juba
tärganud, siis me õue
ruttame lillekesi
vaatma, karja metsa
saatma.

Nias meie istume
vaikjelt puude wilus,
laulame ja hõiskame —
elu on nii ilus!

Kütt.

Hallo! Hallo! Küüd metsa,
kus jahisarwed hüüavad
ja kütid puude wahel
kõik saaki püüavad.
Meil püssid käes on kõwaste,
nii saaki waritseme,
meid koerad truuste saadavad,
nii löbu endil teeme.
Ja kui siis tuleb eha
ja jõuab kätte õõ,
siis lõpetame töö,
et puhata mõiks hing ja keha.

Poiss
ja puuhobune.

Ruff.

Poiss
ja seebiwullid.

Zänes sõitmas, näete,
sõidutajaks poisike.

Kaela ümber paelake,
firgu lastud kaelake;
magus piim siin talbreful,
füda õige rõõmus sul —
nõnda, kasfikene, sööd,
pärašt kõwa nurru lööd,
otšid päiksekiiri
püüad wäikseid hiiri!

Seikene waatmas
mennawankert saatmas.

Poodimees.

Näe, mis siia kottu toodi!
 Mutasin väikse poodi —
 tulge ruttu ostma siia,
 et teil oleks kodu viia
 asju oma lastele —
 kaunid asju tõeste!

Siin on hobune, kes puust,
 siin on koerakutsu luust,
 siin on kakk, kel laulud suus,
 siin ka koer nii tuliuus!
 Siin on asju ülestia,
 mida võite kodu viia!

Grottemeyer

Kui paistab soe päike,
siis lapsuke, kes väike,
saab igatsuse põue
ja ruttab kähku õue,
et orus halja aaja peal
võiks rõõmul kosta tema heal,
sest kevadel on ilus
nii murul kui ka vilus!

Gummitoru seisab maas,
kasta tahab haljas aas;
Hansukene näeb seda,
uudishimu ajab teda
toru kätte kähmama —
veši hakkab woolama!

Majapuhastamine.

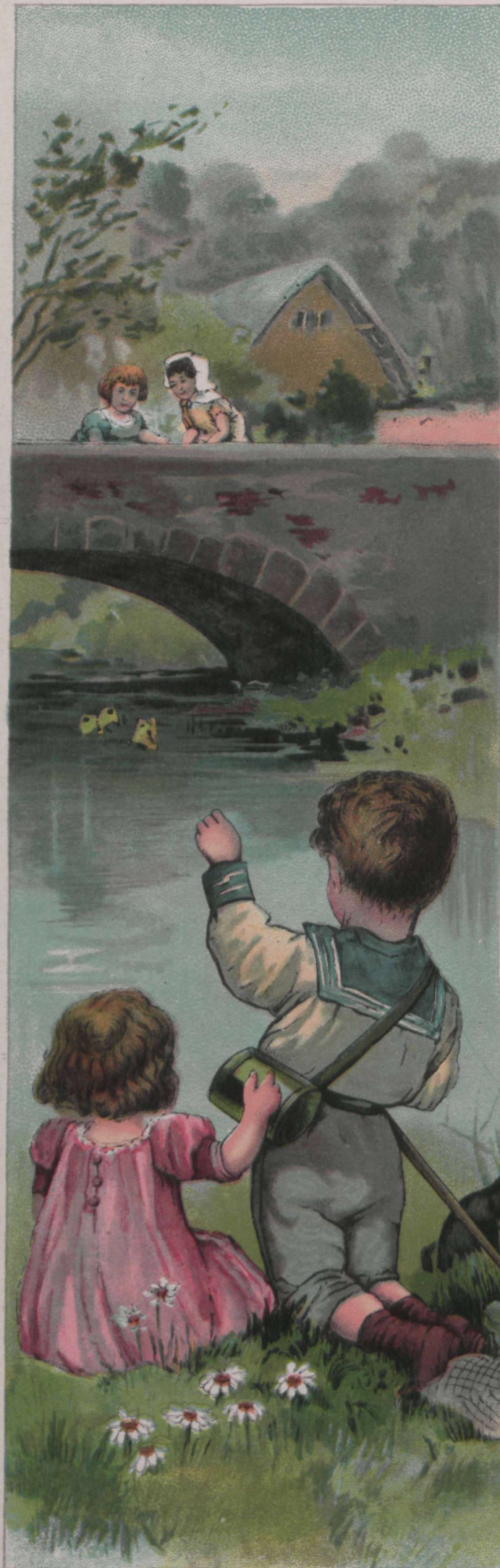
Oi, kuis wälja näeb tuba!
Küürimine käes juba!
Alles mõne päewa eest
puhastasime ta seejt
üsna, üsna puhtaks ära,
nii et täis ta oli sära,
aga näe, nüüd jälle must
on ta juba. Kes teab, kust
tuleb seda nõnda ruttu?!
Mis siin ajada weel juttu,
muudkui lasse käia käed
kuni jälle puhtust näed!
Koristada wälja faji,
see on tütarlaste asi!

Italia on meie isamaa —
me armsam amet aga — muusika!

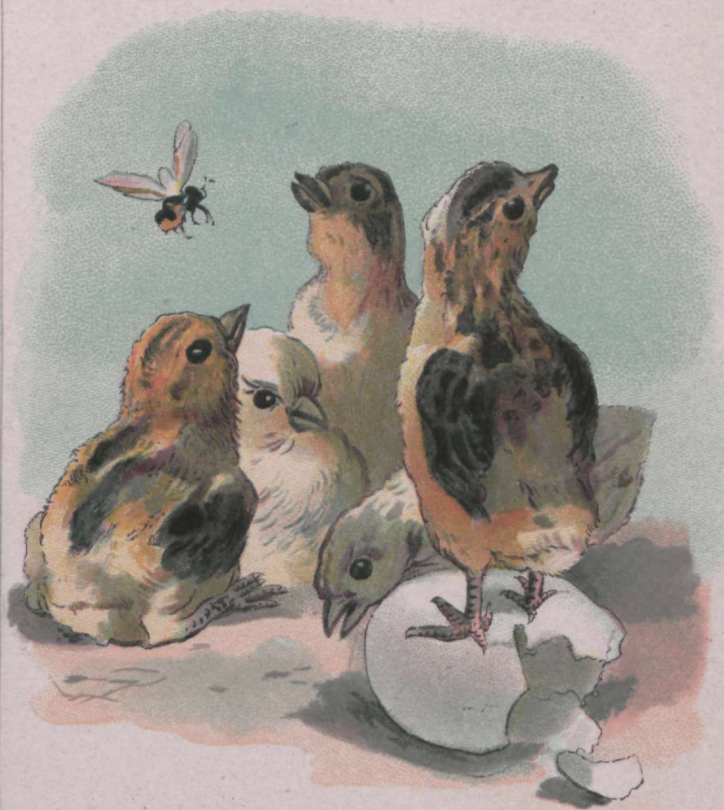

Seda lõbu ja lusti,
mis tunneb Rusti,
kui ta õega väljas,
kus ümbrus nii haljas,
hüppab ja kiskib,
mahel ka eeskib,
jookseb ja hüüab,
liblikaid püüab,
lillesid nopib,
taskusse topib,
Takkiga jändab,
metsades rändab,
laulab ja kilkab,
piriseb, pilkab,
kuni ta lapse moodi —
õhtul läeb woodi!

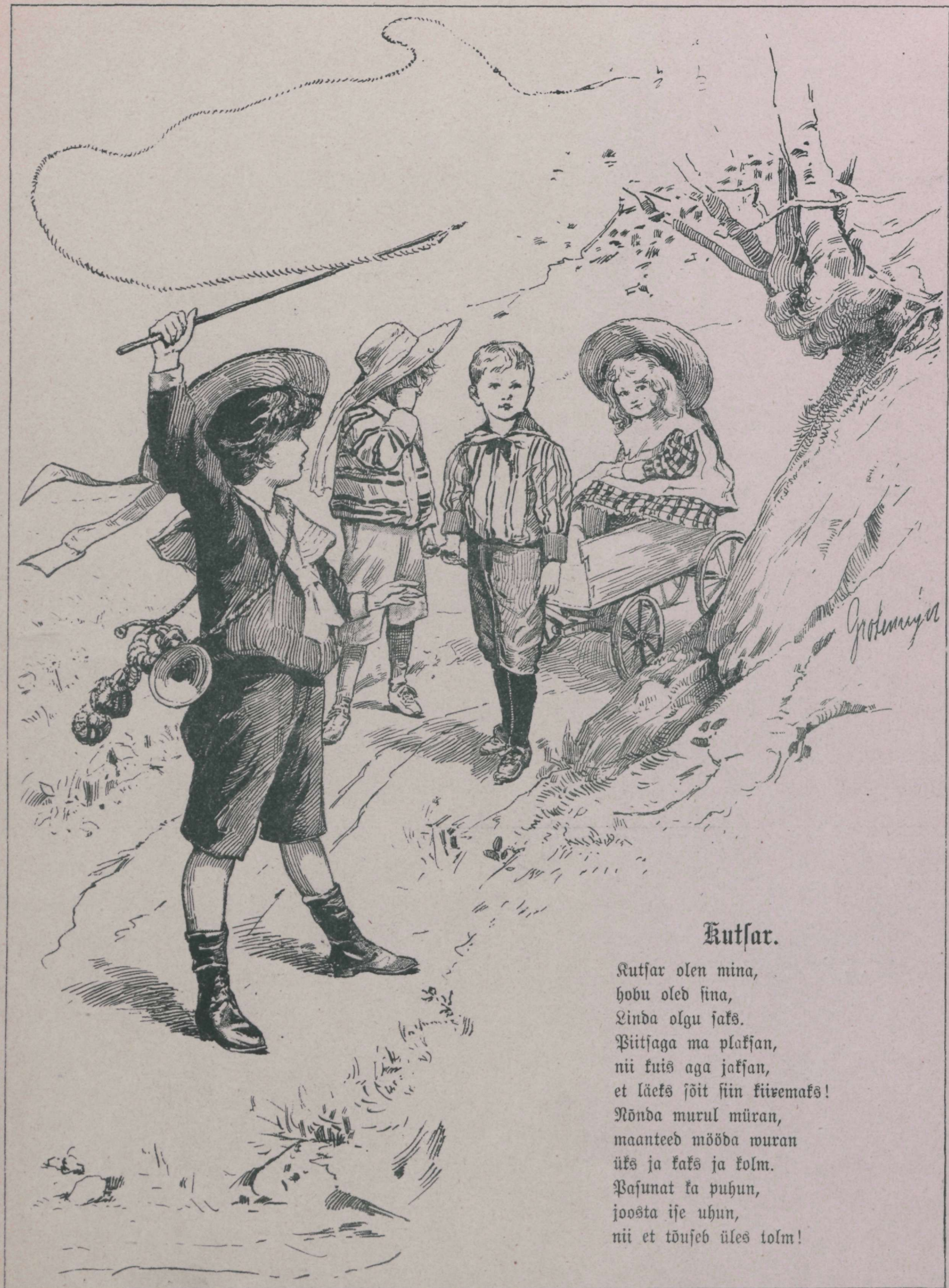
Naabriäed — kui ilus ta —
 peaks saama sinna ma!
 Nõnda õhtab Mari ka
 oma väikse õega.
 Et ka oma aed on ilus,
 et seal hea on puude wilus
 rännata ja jännata,
 mis ta seft teab küsida!

Tibud, näete, siin kõik istwad,
 kui nad noka munast pistwad,
 oma ema ootawad,
 emalt süüa loodawad.

Pois ja tuwid.

Kutsar.

Kutsar olen mina,
hobu oled sina,
Linda olgu jaks.
Piitsaga ma plaksan,
nii kuis aga jaksan,
et läeks sõit siin kiiremaks!
Nõnda murul müran,
maanteed mööda wuran
üks ja kaks ja kolm.
Pafunat ka puhun,
joosta ise uhun,
nii et tõuseb üles tolm!

Di kui hea laifelda,
põranda peal põdeda!

Lapsed, tulge mängima,
tulge ruttu, ruttu!
Pärast jälle lustiga
ajame siin juttu!
Mäng on terwisele hea,
kesse feda veel ei tea,

see võib jääda maha
maatma aia taha!

Aiakene.

Di meie aed, kui ilus ta!
Kui unenäos wiibin ma
ja wahin tema ilu.
Ta lillekesi tungil täis,
ka linnukesi temas näis,
ja hea ta puude wilu.
Ei teda osta wõrrelda
ma mõne teise aiaga —
ta paisutab mu rinda.
Kui aga iial mahti saan,
ma ainult teda imestan
ja tema kaunist pinda!

Kuldkalakejed ujuvad —
kuis nad nii imeilusad!

Puude all
madalal
puhkab väike Liisi.
Walvamas tats,
õde ja Taks,
ei tea, kus on veel Kiisi?

Doktor.

Dnu doktor olen mina!
Kas sest aru saad ka fina?
Torukübar mul on peas,
kui ma liigun rahwa seas;
selga ajan sabakuue —
onu oma — tuliue,

et ka wälimine kaju
ja mu sifimine tuju
oleks nii, kui olema
peab iga tohtril ta.
Rohtu mina kirjutan
ja see eest ka taju saan,
kas aga rohi aitab ka —
kes teab seda ütelda?!

Mis mängulugu see,
et müüriäärne tee
on täna lapsi täis?
Kes siit wast mööda käis?
Ei polnud näha kedagi,
see lastewägi tõesti
siin ainult sõpru ootab
ja nendelt maiust loodab.
Sest õunad, pirnid ilusad
siin käest kätte lendawad.
Kes neid saab,
maigutab
lõbusaste suud,
kes ei saa,
kurwana
ootab mingit muud!

Kaupmees.

Baat lahti mina teen nüüd poe ;
mul palju kaupa — tahad, loe!
Mis ial süda himustab,
siin iga ostja ruttu saab.
Siin on hobuseid ja saia,
siin on siidipaela laia,
siin on sukurt, siin on liha,
siin on, mida soovib iha,
siin on nukkusid ja naelu,
siin on kingi, kingapaelu,
siin on kõik, mis tahad saada,
tule aga, tule, waata!

